

PRESENTACIÓ

Avui parlem d'aquella altra feina a fer en les investigacions i els treballs de recerca, aquella feina que no per menys cridanera que us pugui (o ens pugui) arribar a semblar és menys significada. Una feina, això sí, poc o gens reconeguda per la majoria de públics per allò que tenen de ser “poc atractives” a l'hora de presentar la informació recollida. Em refereixo al sempre granític buidatge de les dades que custodien els nostres arxius.

El buidatge de les dades conservades als arxius és un treball feixuc i, generalment, poc agraït; la feina bruta, com en podríem dir per entendre'ns ràpid. Tots podeu conèixer (i alguns ho hem patit més d'una i dues i tres vegades) com en l'àmbit universitari no són pocs els professors que aprofiten la mà d'obra més barata que tenen a l'abast (els alumnes) per enviar-los als arxius a “buidar” la informació d'algun fons notarial, de l'administració, del món dels gremis, o bé de les parròquies que, posteriorment, després de la respectiva anàlisi (o no) del pertinent “doctor”, han aparegut com a base d'alguna publicació on sols es reflectia el nom del professor en qüestió, sense dedicar-hi una sola ratlla a reconèixer el feixuc treball dels que hi dedicarem moltes i moltes hores de feina. Sincerament, és ben agraït per la seva part, però justificat segons alguns d'ells amb qui he parlat més d'una vegada del tema, pel fet que aquest tipus de feina, la del buidatge de dades em refereixo, “la pot fer qualsevol”.

Sense entrar en la polèmica que això suposa i que ens pot portar a una discussió amb llums i ombres per a tots, és prou clar (o així ho veig jo) que la Història no s'escriu solament amb allò que els anteriors a nosaltres han deixat a la posteritat; investigacions, ressenyes i treballs més o menys remots i més o menys rigorosos ens són de molta, moltíssima utilitat a l'hora d'enfrontar-nos a nous reptes de recerca: són una base molt important a tenir en compte, és clar, ja que ens permet poder començar una nova línia investigadora a partir d'uns mínims. Però això no treu que llavors s'hagi de procurar anar sempre una mica més enllà per tal d'avançar en el coneixement del passat i (això és important) per no defraudar els nostres lectors.

Aquesta, la feina d'analitzar allò trobat i curiosament “buidat”, és el següent i darrer pas a fer en les recerques històriques i científiques. Una tasca, la d'analitzar

la informació localitzada preguntant-se els perquè, que suposa la culminació natural del procés d'investigació i que ens ha de portar a unes conclusions que ens permetran reflexionar a partir de l'anàlisi que s'ha fet del buidatge de dades anterior: el buidatge de dades és, doncs, una feina necessària en el procés, però no és el darrer i definitiu compromís a assolir amb la gent que ens pot arribar a llegir. L'anàlisi d'aquestes fonts rescatades hauria de ser el nostre darrer objectiu.

En aquest QdV que avui tot just comenceu a examinar hi trobareu dos treballs units justament per aquesta pesada feina del buidatge de dades. Aquí, doncs, es presenta el primer estadi de futures investigacions històriques que busquen anar més enllà dels llistats numèrics o nominals de les fonts localitzades i copiades. És, doncs, l'hora dels valents que vulguin seguir amb allò que aquí es comença.

Tot recordant aquesta important feina feta a l'ombra i en el silenci pausat dels nostres arxius, vull donar públicament les gràcies a tots els que decideixen invertir bona part del seu temps en fer aquest primer pas (sempre complicat) dins del procés d'investigació històrica i científica. Gràcies, de debò, per la vostra valuosa feina!

Àngel Gasol Señorón
Director de *Quaderns de Vilaniu*